

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie E. G.

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 11 marca 2025 r.,

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez E. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z 19 czerwca 2012 r., sygn. I C 611/08,

odrzuca skargę nadzwyczajną.

UZASADNIENIE

Pismem z 20 lutego 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) E. G. wniósł osobiście do Sądu Najwyższego skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z 19 czerwca 2012 r., sygn. I C 611/08.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2023 r., poz. 1093 ze zm., dalej jako u.SN) skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wobec treści art. 89 § 2 u.SN legitymacja do wniesienia skargi nadzwyczajnej nie przysługuje stronie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem. Oznacza to, że w postępowaniu ze skargi nadzwyczajnej zdolność strony do inicjowania tego postępowania jest wyłączona. Sporządzenie skargi nadzwyczajnej osobiście przez stronę jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi nadzwyczajnej, jako niedopuszczalnej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2023 r., II NSNc 309/23; także: postanowienie Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2024 r., II NSNc 479/23).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN, orzekł jak w sentencji.

s.h.

[a.ł]